

KOMENTARJI K DELOVANJU DRUŠTVA

Teo Delić

NAGRADA VILJEMA PUTICKA ZA LETO 2019

Tekom celega leta so se počasi, a vztrajno, nabirale novice o odkritjih. Dobesedno kapljale so po listah jamarskih navdušencev. Par deset metrov, celo sto metrov tu, drugič tam in tako naprej. Tako so na razpis za Nagrado Viljema Puticka za najboljši dosežek v preteklem 2019. letu, prispelle štiri prijave. Tisto kar me osebno veseli, je, da so prijave prišle iz različnih delov slovenskega krasa. Krasa z malo začetnico.

Med prijavitelji so se tako našli že stari znanci, JK Borovnica, z nadaljevanjem že zdavnaj začetih raziskav v Rombonskem jamskem sistemu. Času navkljub so pokazali, da se tudi v jamah z dolgo tradicijo raziskovanja da odkriti še veliko novega. Tako so le v eni izmed jam sistema, Hudem Vršiču, leto zaključili z nekaj manj kot 1.800 metri novega poligona. Kakor je brati iz njihovega poročila, pa ta jama nikakor ne jenja, temveč terja novo energijo in zagnanost.

Tri jamarska društva so svoje prijave oddala prvič. JK Kostanjevica na Krki je svečano obeležil svoj okrogli, že petdeseti, rojstni dan. In kakor jamarskemu klubu pristoji, so si za darilo pridelali jama – Himalajo. Očitno je že sama

izbira imena dala slutiti, da bo jama nekaj posebnega, saj je z več kot 1.000 metri jamskega poligona Himalaja že zdaj med daljšimi dolensjimi jamami. Vhod v kapniško okrašeno in hidrološko še vedno aktivno jama se je odprl, a pozneje žal tudi zaprl, po močnem dežju. Tako da z neučakanostjo čakamo na novice, enkrat ko bo vhod ponovno odprt.

Davorjevo brezno si je že prej s svojimi hidrološko aktivnimi in atraktivnimi meandri prislužilo posebno mesto med našimi jamami. In ko nadaljevanje ni bilo mogoče v sifonih, v katerih je bilo tudi že izvedenih več potopov, so ga našli nad enim izmed njih. V preteklem letu so z združenimi močmi slovenski in italijanski jamarji raziskali in izrisali več kot 800 metrov jamskih kanalov, kjer jih je, močno upam, da le začasno, ustavil sovražnik vseh sovražnikov – podor.

In če sem že začel s tradicionalno raziskovanimi jamami, naj tako tudi zaključim. Škocjanske jame. Ime pove vse. Kaže pa, da kljub desetinam tisočev obiskov na letni ravni še vedno imajo svoje skrivnosti. V eni največjih dvoran na svetu, Martelovi dvorani, so jamarji

JD Gregor Žiberna našli nadaljevanje. Poimenovali so ga Skrita jama, saj je očem številnih raziskovalcev bilo skrito vse od pionirskega začetka raziskovanj Škocjanskih jam. In ne samo, da so našli Skrito jama. Splezali so še dlje. Skozi Podleskovo jama so prekopali in preplezali vseh 100 metrov, ki delijo Martelovo dvorano od površja. Upamo, da bomo v prihodnje slišali še veliko več o raziskovanju novoodkritih delov.

Čeprav imajo vsi prispevki veliko vrednost, kar komisiji iz leta v leto predstavlja svojevrsten problem, je nagrajenec lahko le eden. Zato je Komisija v sestavi Mihael Rukše (JKNM), Bojan Otoničar (IZRK), Uroš Herlec (NTF), Matjaž Milharčič (DZRJ Luka Čeč) in Franci Gabrovšek (IZRK) letošnjo nagrado v vrednosti 1.000 EUR dodelila raziskovalcem Jamarskega kluba Borovnica za nadaljevanje raziskovanja v Rombonskem jamskem sistemu.

Nagrado so si prislužili tako s količino raziskanega in kvaliteto izdelka kot tudi z dolgoletno vztrajnostjo. |

Občinstvo. Foto: Uroš Kunaver



Zmagovalci. Foto: Uroš Kunaver